

وضعیت مناسب‌سازی محل کار و تحصیل از زبان جوانان نابینا/کم بینا

دکتر گیتاموللی

دانشیار، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

سارا قربانی نژاد

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

چکیده:

مقدمه و هدف: فناوری‌های جدید افراد نابینا و کم بینا را قادر ساخته است بر بسیاری از مشکلات پیشین خود فائق آیند و با توجه به سیاست‌های بین‌المللی در خصوص یکپارچه‌سازی و لزوم تلفیق همه افراد در همه امور جامعه، بتوانند براحتهی به کار و تحصیل پردازند. در این میان، نقش دولتها و ارگانهای حامی برای افراد نابینا و کم بینا بسیار حائز اهمیت است. در این مطالعه به بررسی وضعیت جوانان نابینا و کم بینا در محیط کار و تحصیلشان پرداختیم.

روش بررسی: این مطالعه به صورت مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته آنلاین از طریق شبکه‌های مجازی جوانان نابینا و کم بینا صورت گرفت. از جوانان خواسته شد مشکلات خود را در زمینه مناسب‌سازی در محل کار و تحصیل خود مطرح کنند. سپس داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. نمونه مورد بررسی، شامل ۸۰ دختر و پسر نابینا و کم بینا بودند که داوطلبانه (به صورت ناشناس) به سؤالات ما پاسخ دادند.

یافته‌ها: مناسب‌سازی در هیچ یک از دانشگاه‌ها و مراکز کار گزارش نشد. استفاده از تجهیزات کمک بینایی در حد صفر بود. آگاهی‌ها در مراکز آموزش عالی و نیز در محیط‌های کاری حداقل بود. نیازهای متفاوتی بیان شد و رضایتی از وضعیت موجود گزارش نشد. راهنماهای لمسی و صوتی در هیچ یک از محل‌های مورد بررسی وجود نداشت و تجهیزات مورد استفاده و مناسب‌سازی‌های محدود هم با مشکلات عمده همراه بود.

نتیجه‌گیری: هر جوان نابینا و کم بینا باید بتواند از مناسب‌سازی‌های لازم بهره‌مند شود. تجهیزات و فناوری‌ها و تسهیلات لازم باید در مراکز آموزش عالی و محیط‌های کاری تعبیه شود. نیاز است نگرش‌های اجتماع و حتی خود خانواده‌ها تغییر کند و آگاهی از شیوه‌های مناسب برای مناسب‌سازی محیط افزایش یابد. **واژه‌های کلیدی:** نابینا، کم بینا، محیط کار، دانشگاه، مناسب‌سازی.